

פרשת בהעלותך

ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרותיה (ח, ג)

ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרותיה

וברש"י להגיד שבחו של אהרן שלא שינה, ע"כ. לכאורה מה שבח לאהרן בזה וכי ס"ד שיסור מדבר ה'. וביאור הענין, דבספרי איתא העלה נרותיה, עשה לה מעלה, מכאן אמרו (תמיד) אבן היתה לפני המנורה ובה שלש מעלות שהכהן עומד ומטיב את הנרות ע"ש. אמנם הנה אהרן הא לא בעי למעלה, שהרי גבוה היה וכדאיתא במדרש (אותיות דר"ע אות ק') כשבא משה ואהרן אצל פרעה וכו' ורום קומתם כארזי לבנון, ע"ש. (וכן מצינו גבי דוד המלך (ויק"ר כו, ט) שכשנתמנה למלך נעשה ארוך, כל כך למה שבשעה שנמשח בשמן המשחה נעשה משובח מכל אחיו ע"ש. וא"כ הכא נמי דבשעה שאהרן העלה הנרות כבר נמשח בשמן) וזהו שבחו שהרי מעלה זו אינה מן הדין רק משום שהמנורה היתה גבוהה מקומת אדם, אלא שאף שהוא לא היה צריך לה עמד עליה כדי שלדורות ייטיבו את הנרות על המעלה, ולא שינה לדורות.

מקור: רבי אביגדור נבנצל שליט"א רב העיר העתיקה